

Φ.— Λαμπρά, ώραϊα, εὐγε, μπράβο!
 Τρ.— Ἡθέλησα τὰ πνεύματα νὰ τὰ προκαταλάβω,
 καὶ ἴσως δείξουν κ' εἰς ἡμᾶς στοργὴν φιλανθρωπίας.
 Φ.— Ἀλήθεια τί ἀκούεται περὶ ἰσορροπίας;
 Τρ.— Ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ ζήτημα δὲν εἶναι πλέον ὦρα...
 τὸν λόγον τὸν βασιλικὸν καὶ περὶ τούτου ὄρα.
 Ἐν τούτοις ἵστων ὑπάρχοντα ἀναβρασμὸν καὶ σάλον
 ἀκύρωσαν εἰς τὴν βουλὴν τὴν ἐκλογὴν Φαρσάλων.
 Π.— Ζήτω καὶ ἡ ὁμόνοια!...
 Φ.— Καὶ ἡ ἀδελφосὺνη.
 Τρ.— Ὁ, τι φανῇ ὡς εὐλογον ἐκεῖνο καὶ θὰ γίνῃ...
 ἀλλ' ὅμως μὴ φαινόμεθα τὰ πράγματα ὠθοῦντες,
 καὶ σᾶς παρακαλῶ κ' ἐγὼ νὰ ἦσθε παιδαρχοῦντες.
 Ἀποσυρθῆτε, κύριοι, καὶ κλείνω τὸ παντιζοῦρι...
 Φ.— Τρεῖς πουλάκια κάθονται στοῦ Διάκου τὸ ταμπουρι.
 Π.— Θέλομε κ' ἄλλα νὰ μᾶς πῆς...
 Φ.— Νὰ ἐβγῃς παραέξω.
 Τρ.— Ἀποσυρθῆτε, κύριοι, νὰ μὴ σᾶς καταβρέξω.
 Π.— Κηρύξατε τὸν πόλεμον...
 Φ.— Θὰ σοῦ γενῶ κουνοῦπι.
 Π.— Ζήτω τῆς Κυβερνήσεως...
 Φ.— Ζήτω καὶ τοῦ Τρικουπῆ...
 Π.— Μὴν κλείνεις... θέλω πόλεμον...
 Φ.— Μοῦ ἐρχεται νὰ ῥίξω...
 Τρ.— Λοιπὸν ἀκόμη στέκεσθε;... ἂ! τώρα θὰ σᾶς δείξω.
 (Ὁ κύριος Χαρίλαος ἀπὸ ὑψηλὰ τοὺς βρέχει,
 κ' ὁ Φασουλῆς κ' ὁ Περικλῆς τρέχει κ' ἀκόμη τρέχει.)

Ὑπὸ τὸ ρεῦμα τοῦ πολέμου
 σὲ χαιρετῶ κ' ἐγὼ «Ρωμῆ μου».

Τί πράγματα παράδοξα καὶ μεταφυσικά,
 κ' οὕτως εἰπεῖν ἀρνητικὰ ὁμοῦ καὶ θετικὰ!
 Ἐμπρός καὶ πίσω... ὄχι, ναί... φωτιὰ μαζί καὶ κρύο...
 κ' ἡ Τράπεζα ἐκέρδισε, μᾶς εἶπαν, τὸ Λαχεῖο.
 Ἦγουν ὁ Γιάννης μᾶς κερνᾷ κ' ὁ Γιάννης πάλι πίνει...
 θάταν κουτὴ ὁ, τι κρατεῖ στοὺς ἄλλους νὰ τὸ δίνη.

Ὁ Δούνης ἀκατάσχετος τὸν πόλεμον κηρύττει,
 καὶ ἡσυχάζει ἔπειτα μακάριος στοῦ σπῆτι.
 Καθένας φιλοπόλεμος στοῖς αἵματα μᾶς βάζει,
 καὶ ὕστερα μᾶς κρύβεται καὶ τσιμουδιὰ δὲν βγάζει,
 καὶ πάει ἔτσι ἄδικα καὶ τὸ φιλὶ ἀκόμα,
 ποῦ ὁ Λομπάρδος ἔδωσε στοῦ Θεωδωρῆ τὸ στόμα.

Ὁ Ἀφεντιούλης πόλεμος ἐκήρυξε νὰ γίνῃ,
 καὶ στοῖς Παρίσι ἔπειτα μᾶς φεύγει ἐν εἰρήνῃ,
 ὅπου θὰ πῇ πῶς ἀπ' αὐτὰ δὲν ἐννοῶ κουκούτσι,
 ἀφοῦ καὶ ὁ Βιδάλης πῇ μᾶς τὸ κοψεπαποῦτσι,
 κ' ἐχάθηκαν οἱ ῥήτορες, μαζί δὲ μ' ὅλα τὰλλα
 ἐχάσαμεν ὀριστικῶς καὶ τὸν ξανθὸ Σιγάλα.

«Ἄλλοις ἀνφάν ντὲ λὰ πατρί καὶ ὁ καιρὸς προβαίνει...
 ἐχάθημεν ἂν μείνωμεν, ὁ Χρόνος δὲν προσμένει»
 φωνάζουν ὅλοι στοὺς βουλή, κ' ἐνῶ μᾶς καταφλέγουν,
 ἐν παροιμίαις ὁμιλοῦν καὶ λέγουν, λέγουν, λέγουν,
 ἐνῶ λυσσῶντες μερικοὶ παρλάρουν γιὰ τάλᾶτι,
 ὁ δὲ Μεγαλειότατος τὸ ῥίχνει στοῖς ῥαχάτι.

Καὶ μὲ τὴν ἀναγκαστικὴν μαζὶ κυκλοφορία
 κυκλοφορεῖ στοῖς φλέβας μᾶς καὶ θάρρος καὶ ἀνδρεία
 ἔξυπνοῦμε φιλοπόλεμοι, κοιμώμαστ' ἐν εἰρήνῃ,
 θέμε νὰ γίνῃ πόλεμος, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ γίνῃ,
 ἐνῶ δὲ ὁ Θεόδωρος στοῖς ὅπλα ὅλους στέλλει,
 κατόπιν ὅμως καὶ αὐτὸς δὲν βρίσκει κ' αὐτὸς μ' ἐπὶ λῶ.

Καὶ οὕτω μεταφυσικοὺς πολέμους ἐνεργοῦμεν,
 καὶ δίχως νὰ βαδίζωμεν σ' ἐπὶ Θράκην προχωροῦμεν,
 ζητοῦντες οἰκονομικάς, εἰ δυνατόν, θυσίας,
 καὶ ἀναιμάκτους θέλοντες τὰς αἱματοχυσίας,
 ὡς ὅτου πῇ καὶ Βούλγαροι καὶ Τούρκοι κ' Ἐσκιμῶι
 ἕνα πρῶτ' νὰ εὗρεθoῦν ἐξαίφνης στοῖς Τατόι.

Κ' ἔτσι μὲ ζήτω, μὲ φωναῖς, μὲ στίχους, μὲ ζουρνάδες,
 μὲ τὰ συλλαλητήρια, μὲ τῆς βραχναῖς καντάδες,
 μὲ πῦρ ἀκαδημαϊκοῦ πολέμου σὺν τῷ Δούνη,
 κρατοῦντες καὶ στοῖς χέρι μᾶς τσιγάρο καὶ μπαστοῦνι,
 ἐλπίζω σήμερ' αὐριο νὰ πᾶμε μὲς σ' ἐπὶ Πόλι,
 ἐκτὸς ἂν πᾶμε πρὶν ἢ μπροστὰ κατὰ διαβόλου ὅλοι.

Ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος!
 καὶ σὲ φιλῶ...

ΠΟΝΟΛΑΙΜΟΣ

Ὁ φίλος Καλιγκούνης ἐξετασθεὶς ἐσχάτως
 ἐγένετο διδάκτωρ καὶ ἱατρὸς βαρβάτος,
 ἐφ' ᾧ καὶ ἡ παρέα τῶν φίλων τὸν συγχαίρει,
 κ' ἐλπίζομεν γκιουβέτσι καλὸν νὰ μᾶς προσφέρῃ.

Σκόκου Ἡμερολόγιον
 μὲ τὸ ἑορτολόγιον.

Σκόκου Ἡμερολόγιον γελοιογραφικόν,
 μὲ τρέλλαις, μὲ κηδήματα, μὲ φρέσκαις ἐξυπνάδες,
 μὲ ὕλην πολυποικίλον, μὲ ἄλλας Ἀττικόν,
 καὶ μὲ φιγούραις μερικαῖς καὶ τόσους χωρατάδες.
 Τὴν ἐκδοσὶν τοῦ χάσκοντες προσμένομεν κ' ἐμεῖς,
 κ' εἰς τὰς ὁδοὺς θὰ πωληθῇ ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

Πιλοπωλεῖον «Ἀστὺ» Κανιόρου καὶ Κασδόνῃ,
 εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ὑπ' ἀριθμὸν δεκάξη,
 ὅπου τὰ μάτια ὅλων τῶν πελατῶν θαμπώνει
 μὲ τόσο νέο γοῦστο, μὲ ὁμορφιά καὶ τάξι.
 Τί πράγματα καινούρια! τί διαλεκτὰ καπέλα!...
 parole d'honneur σᾶς λέγω πῶς εἶναι μία τρέλλα.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μᾶς τὸ γραφεῖο — μέσα στοῖς τυπογραφεῖο
 τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κ' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
 μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἕνα κάποιο φαρμακεῖον,

Καφφενὲ τῶν «Ἐξ Φρονοόντων» — νόκτα ἡμέρα συζητούντων,
 μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσους,
 μ' οὐρητήρια, σαντοῦρια — καὶ μὴ μάνδρα μὲ γαϊδάρα.